

RESSÒ DE LA PARAULA

Temps de despreniment

Properament comença la Quaresma. És un temps delimitat i fix, però l'esperit de la Quaresma es viu en qualsevol moment de l'existència.

Les circumstàncies i els esdeveniments que envolten la nostra vida eclesial (especialment diocesana) són una crida a viure uns dies abans un profund esperit quaresmal en el sentit del despreniment.

El despreniment en la vida evangèlica sol unir-se a la crida de Crist a lliurar quelcom com a ofrena a Déu i donació als germans. Així, la vídua que oferia en el temple tot el que tenia per a viure, el jove ric que és convidat a donar als pobres tot el que tinguis, lliurar tota la vida en el seguiment de Crist..., etc. Aquests són actes voluntaris, generosos. Tot i així, hi ha d'altres crides al despreniment, per a les quals les nostres orelles són més mandroses, potser perquè no ens agraden tant. Són les crides que escoltem en l'oració, quan som privats d'una cosa valuosa o d'algú a qui estimem. Quan passa això, el desconcert, la contradicció d'aquestes privacions, interpel·la la nostra intel·ligència i el nostre bon seny, de manera que ens resulta molt difícil posar-nos a l'escolta serena de la veu de Déu.

Sovint davant les privacions i crisis que viu la nostra Església, recordo el sofriment que va viure Abraham davant la contradicció de la crida de Déu a sacrificar el seu fill, que era precisament el fill de la

promesa. Però després de conèixer Déu al llarg de segles d'Història de la Salvació i, sobretot, en la plenitud de la Revelació, en Jesucrist, el despreniment adquireix ple sentit.

Durant la Quaresma hi podrem aprofundir. Aquí, tenint vives les ferides que patim, convé que recordem almenys una condició fonamental per a no perdre la pau. Ens referim a la necessitat que aquest despreniment sigui assumit, passi per la nostra consciència i llibertat. És allò més difícil.

Es tracta de reproduir l'experiència de Jesús, quan veient propera la seva Passió va dir: «Ningú no em pren la vida, soc jo qui la dono lliurement» (Jn

10,18). Cal tenir present que Jesús no es va suïcidar. Els fets que van envoltar la seva mort eren un cúmul d'injustícies, contradiccions, agressions, provocades per uns altres. Li va ser arrabassada la dignitat, la salut, la humanitat. Però el secret estava en el fet que Ell va viure això com un despreniment de tot, com un despullament acceptat per amor.

En certa manera nosaltres tenim una mica més fàcil que Ell aquesta acceptació. Perquè nosaltres podem pensar que també som responsables dels mals que sofrem, si més no d'alguns. Mentre que en Jesús no hi havia cap pecat personal que justificués el sofriment de la seva Passió.

Aquests despreniments, acaben en sac buit? ¿Es tracta d'assistir estoïcament a un empobriment progressiu de

les nostres vides i de la vida de l'Església diocesana, com aquell que constata com es va deteriorant la pròpia salut, renúncia a lluitar i espera inermement la mort? ¿O bé cal recórrer a receptes, com qui pren medicines que prometen una guarició segura?...

Mai no van funcionar així les coses en la Història de la Salvació. En cap lloc del Nou Testament apareix elogiada aquesta postura. Més aviat al contrari. En el proper temps de Quaresma trobarem moltes respostes.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Tots dos han caigut al pou

Ja ho havia advertit Jesús: «Si un cec acompanya un altre cec, cauran tots dos en un pou.»

Ho acabem de llegir a l'Evangeli de Lluc. Jesús parla llargament a la multitud que el cercava, en un indret pla, un migdia solejat. Com en les grans ocasions, havia passat tota la nit a la muntanya, pregant. Al matí, en baixar, va escollir els dotze apòstols. I arribats al pla, on l'esperava una multitud, Jesús es posa a parlar-los llargament. Els ensenya: qui són benaurats i malaurats, que cal estimar els enemics, no judicar els altres, moltes coses més...

En aquest context, Jesús ha fet aquesta afirmació. És una realitat que, des de l'àmbit fisiològic, tots entenem i podem experimentar.

Com en tantes ocasions, la paràbola li serveix a Jesús per endinsar-nos en l'aspecte moral: la superficialitat, la irresponsabilitat, la lleugeresa... són actituds des de les quals poden esdevenir com a guies cecs dels nostres germans.

Aquesta paràbola esdevé més exigent encara per a qui té responsabilitat de guiar i aconsellar els altres.

A més, Jesús, en el seu ensenyament, ens adverteix que no ens podem cons-

tituir en jutges de ningú i menys des de les nostres limitacions, febleses i defectes. I fa servir una altra imatge: «Com és que veus la brossa a l'ull del teu germà i no t'adones de la biga que hi ha al teu ull?». No estem autoritzats a corregir els altres, si abans no hem fet un seriós examen de la nostra vida i amb humilitat no ens hem esforçat en esmenar-nos. Entendrem que és prioritari posar ordre a la nostra pròpia vida abans de deixar-nos lliscar per la crítica als errors, problemes i dificultats dels altres.

I encara una tercera frase de Jesús: «No hi ha cap arbre bo que doni fruits do-

lents, ni cap arbre dolent que doni fruits bons». Cosa semblant hem llegit en la primera lectura del Llibre de Jesús fill de Sira: «El fruit de l'arbre demostra el bon conreu». El nostre fruit com a persones, com a deixebles de Jesús, serà bo si ens esforcem al màxim per conrear totes aquelles virtuts i dons que Déu ha posat a favor de la nostra vida.

Dimecres comencem la Quaresma. Conreem el nostre cor per donar fruits de vida cristiana que enriqueixin el nostre esperit.

Mn. Ramon Sàries

ECO DE LA PALABRA

Tiempo de desprendimiento

Próximamente comienza la Cuaresma. Es un tiempo acotado y fijo, pero el espíritu de la Cuaresma se vive en cualquier momento de la existencia.

Las circunstancias y los acontecimientos que rodean nuestra vida eclesial (especialmente diocesana) son una llamada a vivir unos días antes un profundo espíritu cuaresmal en el sentido del desprendimiento.

El desprendimiento en la vida evangélica suele unirse a la llamada de Cristo a entregar algo como ofrenda a Dios y donación a los hermanos. Así, la viuda que ofrecía en el templo todo lo que tenía para vivir, el joven rico que es invitado a dar todo lo que tuviera a los pobres, entregar toda la vida en el seguimiento de Cristo..., etc. Estos son actos voluntarios, generosos. Sin embargo, hay otras llamadas al desprendimiento, para las cuales nuestros oídos son más perezosos, quizá porque no nos gustan tanto. Son las llamadas que escuchamos en oración, cuando somos privados de algo valioso o de alguien a quien amamos. Cuando ocurre esto, el desconcierto, la contradicción de estas privaciones, interpela nuestra inteligencia y nuestro buen sentido, de forma que nos resulta muy difícil ponernos a la escucha serena de la voz de Dios.

Muchas veces ante las privaciones y crisis que vive nuestra Iglesia, traigo a la memoria el sufrimiento que vivió Abraham ante la contradicción de la llamada de Dios a sacrificar a su hijo, que era precisamente el hijo de la promesa. Pero después de conocer a Dios a lo largo de siglos de Historia de la Salvación y, sobre todo, en la plenitud de la Revelación, en Jesucristo, el desprendimiento adquiere pleno sentido.

Durante la Cuaresma podremos profundizar en ello. Aquí, teniendo vivas las heridas que sufrimos, conviene que recordemos al menos una condición fundamental para no perder la paz. Nos referimos a la necesidad de que ese desprendimiento sea asumido, pase por nuestra consciencia y libertad. Es lo más difícil.

Se trata de reproducir la experiencia de Jesús, cuando viendo cercana su Pasión dijo: «Nadie me quita la vida, soy yo quien la da voluntariamente» (Jn 10,18). Hay que tener presente que Jesús no se suicidó. Los hechos que rodearon su muerte fueron un cúmulo de injusticias, contradicciones, agresiones, provocadas por otros. Le fue arrebatada la dignidad, la salud, la humanidad. Pero el secreto estaba en que Él vivió esto como un desprendimiento de todo, como un despojo aceptado por amor.

En cierto modo nosotros tenemos algo más fácil que Él esta aceptación. Porque nosotros podemos pensar que también somos responsables de los males que nos pasan, al menos de algunos. Mientras que en Jesús no había ningún pecado personal que justificara el sufrimiento de su Pasión.

¿Estos desprendimientos acaban en saco roto? ¿Se trata de asistir estoicamente a un empobrecimiento progresivo de nuestras vidas y de la vida de la Iglesia diocesana, como aquel que constata cómo se va deteriorando la propia salud, renuncia a luchar y aguarda inerte la muerte? ¿O bien hay que recurrir a recetas, como quien toma medicinas que prometen una curación segura?...

Nunca funcionaron así las cosas en la Historia de la Salvación. En ningún lugar del Nuevo Testamento aparece elogiada esta postura. Más bien al contrario. En el inmediato tiempo de Cuaresma hallaremos muchas respuestas.

† **Agustí Cortés Soriano**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Més que Passió... Europassion

Esparreguera és en aquest 2022 la Capital Europea de les Passions. Aquesta capitalitat coincidirà amb el 40è aniversari de la fundació de l'associació Europassion, que reuneix més de 80 Passions de 16 països de tota Europa, i es farà especialment visible del 4 al 6 de març, quan es realitzarà una trobada que omplirà el municipi d'activitats culturals i, alhora, acollirà centenars de col·laboradors de les diferents Passions europees.

L'Europassion és una associació que va néixer fa 40 anys a Esparreguera, on tres Passions catalanes, les d'Ulldecona, Olesa de Montserrat i Esparreguera, juntament amb tres Passions franceses, les de Loudéac, Nancy i Masevaux, van posar la primera pedra en la fundació d'aquesta nova associació. Com indiquen al seu web, el seu objectiu principal «és la proclamació del missatge de Crist a través de la representa-

ció de la Passió. Amb les nostres representacions de la Passió, volem assenyalar les arrels cristianes d'Europa i treballar junts per a una Europa cristiana. Volem transmetre sobretot el missatge central cristià: «estimeu-vos els uns als altres». Per mitjà de les relacions d'amistat, volem donar exemple i contribuir també una mica a l'enteniment entre les persones i els pobles i, per tant, també a la pau».

L'acte central de la **Trobada i Assemblea de l'EURO Esparreguera 2022** tindrà lloc dissabte 5 de març a la tarda-vespre, amb la primera representació

de la temporada de Passió, que aquest any estrena una nova versió, amb millores tècniques i duració reduïda, que conviurà amb la versió clàssica. L'endemà diumenge, a les 10 h, a la Parròquia de Santa Eulàlia, tindrà lloc l'eucaristia, presidida pel bisbe Agustí Cortés.

Ministeris de lectorat i acolitat

El dimecres 9 de febrer, al vespre, el bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Sergi Gordo, va administrar el ministeri de l'acolitat i el ministeri de lectorat a un total de nou seminaristes a

la capella del Seminari Conciliar. Dos d'ells eren de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, Josep Sellarès i Manuel Rodríguez, que actualment col·laboren pastoralment a la Parròquia de Sant Vicenç

Màrtir, de Sant Vicenç dels Horts, i a la de Santa Maria, de Vilafranca del Penedès. Tots dos van rebre el ministeri de l'acolitat, que confereix la funció de servir a l'altar.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «El futur només serà pròsper si es reconcilia amb els més febles. Perquè quan es rebutja als pobres, es rebutja la pau.

Tancaments i nacionalismes —ens ensenya la història— porten a conseqüències desastroses» (5 de desembre).

@Pontifex: «Mirem el rostre dels nens. Interpel·len les nostres consciències i ens pregunten: "Quin món volen donar-nos?". No escapem precipitadament de les cruels imatges dels seus petits cosos sense vida a les platges. Aturem aquest naufragi de civilització!» (5 de desembre).

@Pontifex: «En la vida no falten moments en els quals es té la impressió de trobar-se en un desert. I és precisament allí on es fa present el Senyor, amb paraules de proximitat, compassió i tendresa: "No temis, perquè jo estic amb tu" (Lc 41,10)» (5 de desembre).

@Pontifex: «Demaneu la gràcia de creure que amb Déu les coses canvien, que Ell cura les nostres pors, sana les nostres ferides, transforma els llocs àrids en deus d'aigua. Demaneu la gràcia de l'esperança que reanima la fe i reaviva la caritat» (5 de desembre).

Creix l'activitat en mode sinodal

En aquestes setmanes hi ha una gran efervescència en tota la diòcesi que fa veure com tota ella avança en mode sinodal. Heus ací algunes pinzellades

Vilafranca del Penedès. Diumenge passat 20 de febrer, a la tarda, es va realitzar una assemblea parroquial, en la qual ha convergit el treball realitzat pels 19 grups generats per acollir les preguntes del Sínode, que aplegaven unes 130 persones. L'assemblea va tenir lloc a l'església de la Mare de Déu de Montserrat, al barri de l'Espirall.

Sant Vicenç dels Horts. El proper dissabte 5 de març, a les 18.30 h, al casal parroquial, tindrà lloc una trobada per donar el tret de sortida al treball sinodal de la Parròquia de Sant Vicenç dels Horts. Conduirà la xerrada el conferenciant Joan Ferrés Prats, vicentí de naixement que, residint actualment al territori de l'Arquebisbat de Barcelona, fa part del Consell Pastoral de l'Arxidiòcesi. S'explicarà la proposta del papa Francesc amb aquesta convocatòria del Sínode, la importància de participar-hi, d'aportar idees i d'escoltar-se a fons.

Garraf. El passat 19 de febrer va tenir lloc la Trobada Sinodal que va aplegar aproximadament uns 150 participants de totes les parròquies de l'Arxiprestat de Garraf, a la Parròquia de Sant Joan Baptista, de Vilanova i la Geltrú.

Arxiprestat de Piera Capellades. Un territori extens amb moltes parròquies, que celebren les seves assemblees parroquials, amb un treball molt capil·lar: el 6 de febrer, al Bedorc; el 13 de febrer, a Piera i a Carme; el 20 de febrer, a Vallbona d'Anoia, a la Torre de Claramunt i a Capellades; avui 27 de febrer, a La Torre de Claramunt i als Hostalets de Piera; el 13 de març, a La Llacuna.

A les parròquies de l'Alt Foix. Diumenge 13 de febrer, a l'església de Sant Genís de Torrelles, en acabar la celebració dominical, va tenir lloc l'assemblea sobre el Sínode 2021-2023. En total hi van as-

El 6 i el 13 de febrer, dues sessions de treball sinodal a la Parròquia dels Sants Just i Pastor, de Sant Just Desvern

sistir més de trenta persones de les quatre parròquies que comprenen els municipis de Sant Martí Sarroca, Torrelles de Foix i Pontons, coordinades per un únic Consell Pastoral Interparroquial, que sens dubte, ja és un signe de «fer camí junts». En el diàleg entre els presents es posaven en relleu les inquietuds que vivim i com cal encarar el futur de l'Església per fer possible aquest caminar junts, amb la participació de tots, laics i ministres ordenats. Va ser una experiència positiva en si mateixa pel grau de participació, les reflexions aportades i l'esperit de germanor que es va viure.

Catedral de Sant Llorenç. Es va convocar un espai de «Sínode Obert» el dissabte 12 de febrer, i el diumenge 13, abans de les misses, adreçat a totes les persones de la parròquia, especialment a les que

no pertanyen a cap grup estable. En el mateix temple es van reunir en petits grups per reflexionar i compartir al voltant de les preguntes del Sínode. Més endavant, el 20 de març, tindrà lloc una assemblea àmplia per acabar aquesta primera etapa del Sínode en àmbit parroquial. No obstant, la tasca continua, ja que no es tracta de respondre preguntes sinó d'activar els nostres àmbits cristians amb aquest estil sinodal: caminar junts en comunió, participació i missió.

Per a més informació i materials:

www.synod.va

www.bisbatsantfeliu.cat/objectiu-diocesa/

A les portes de la Quaresma

• **Dimecres de Cendra a la Catedral.** El proper 2 de març és Dimecres de Cendra, comença la Quaresma. Eucaristia presidida pel bisbe Agustí a les 20 h. També el 6 de març, a les 19 h, en el primer diumenge de Quaresma.

• **Recés per a la Vida Consagrada.** Aquesta delegació diocesana convoca una trobada-recés de

Quaresma per al dissabte 5 de març, al matí, a partir de les 10 h, a la Casa de l'Església de Sant Feliu de Llobregat, amb una reflexió a càrrec del bisbe Agustí, espai de silenci, eucaristia i informacions diocesanes.

• **Recés per a joves.** Diumenge 6 de març, de 16 a 19 h, al santuari del Sant Crist de Piera.

AGENDA

• **Curs de l'ISCREB a Sant Boi.** De l'assignatura «Història de l'Església II», a càrrec del Llic. Diego Solà, amb la correspondència de 4 ECTS. Es realitzarà els dilluns 14, 21 i 28 de març, 4 i 25 d'abril, 2, 9, 16, 23 i 30 de maig, 13 i 20 (examen) de juny. De 19 a 21.30 h. Degut a la situació hospitalària, les classes es faran a la Parròquia de Sant Josep Obrer (carrer Galizia s/n, Sant Boi de Llobregat). Més informació i preinscripció telefònica: 936 305 702 (de 18 a 19 h) i 676 874 705 (de 17 a 21 h). Els alumnes que ho necessitin, en inscriure's, poden sol·licitar beques o ajuts.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

28. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [1Pe 1,3-9 / SI 110 / Mc 10,17-27]. Sant Rufí, mr.; sant Hilari, papa (sard, 461-468); sant Romà (s. V), abat; sant Serapió, mr.

1. ■ Dimarts [1Pe 1,10-16 / SI 97 / Mc 10,28-31]. Sant Rossend (Salas, 907 - Celanova, 977), bisbe (benedictí); sant Lleó, mr.; sant Albí (s. VI), bisbe (benedictí); santes Eudòcia i Antonina, mrs.

2. ■ Dimecres de Cendra [Jl 2,12-18 / SI 50 / 2Co 5,20-6,2 / Mt 6,1-6.

16-18]. Sant Lluci, bisbe; santa Genara, mr.; santa Agnès de Praga o de Bohèmia, rel. franciscana.

3. ■ Dijous [Dt 30,15-20 / SI 1 / Lc 9,22-25]. Sant Medir, pagès, mr. barceloní; sant Ermenter (o Emeteri) i sant Celdoni (o Celoni), soldats mrs. a Calahorra; santa Màrcia, vg. i mr.

4. ■ Divendres [Is 58,1-9a / SI 50 / Mt 9,14-15]. Sant Casimir (1458-1484), príncep polonès; sant Lluci I, papa (romà, 253-254) i mr.; sants Nèstor, Eteri, Arcadi, Capító, bisbes i mrs.

5. ■ Dissabte [Is 58,9b-14 / SI 85 / Lc 5,27-32]. Mare de Déu d'Àfrica; sant Focas, mr.; sant Joan Josep de la Creu, rel. franciscà; santa Olívia, vg. i mr.; sant Luperc, mr.

6. ■ Diumenge vinent, I de Quaresma (lit. hores: 1a setm.) [Dt 26,4-10 / SI 90 / Rm 10,8-13 / Lc 4,1-13]. *Sant Feliu de Llobregat:* Sant Oleguer (†1137), bisbe de Barcelona i de la Tarragona reconquerida; sant Virgili, bisbe; santa Coleta Boylet (†1447), vg. reformadora clarissa.

Diumenge VIII de durant l'any (C)

COMENTARI

«L'home bo del tresor de bondat del seu cor en treu bondat»

Moltes vegades ens quedem només en la superfície i jutgem les coses i sobretot les persones per l'aspecte extern però Jesús ens convida a anar al fons del nostre cor, a no aparentar ser bons, sinó a ser-ho de veritat. Per això ens diu: *L'home bo del tresor de bondat que guarda en el cor, en treu fora la bondat*. I posa dos exemples: el qui vol ser guia d'un altre; *si ell és cec*, no podrà fer res més que *guiar l'altre al clot*. Per això abans ha de canviar, ha d'aprendre del mestre; *només un cop format, el deixeble arriba a ser com el seu mestre*. Només quan som bons com Jesús podem guiar els altres per camins de bondat. L'altre exemple és el de la correcció. Sovint veiem molt bé els defectes dels altres, i estem temptats a voler corregir-los. Però Jesús toca molt de peus a terra i diu: *Per què veus l'estella dintre l'ull del teu germà i no t'adones de la biga que tens dintre el teu ull?* Jesús ens vol fer adonar que sovint els nostres defectes són molt més greus que els dels nostres germans amb una diferència tan gran com la que hi ha entre una petita estella i una biga. Per això, la recomanació de Jesús és molt clara: *Treu-te primer la biga del teu ull i llavors t'hi veuràs per a poder treure l'estella de l'ull del teu germà*. És que massa sovint mirem els altres i no ens mirem a nosaltres mateixos. En aquest sentit, la primera lectura ens convida també a mirar-nos a nosaltres, a examinar la nostra vida per a veure què hi ha al nostre interior: *El fruit de l'arbre demostra el bon conreu; així quan l'home doni comptes, es veurà què tenia al cor*. I per això demana al final: *No facis l'elogi de ningú abans que no hagi estat examinat: és llavors que l'home serà posat a prova*. Pau ens recorda que tenim *una existència mortal però que es revestirà d'aquella que és immortal*. Ara, de vegades, no donem fruits prou bons. Però la victòria serà segura: *Déu ens dona la victòria per Jesucrist*. Ara hem d'anar donant fruits de vida cristiana, que el nostre cor, sincerament, estigui ple de bondat.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del primer llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 27,4-7)

Sacsegeu el garbell, i quedarà el rebuig: així serà l'escòria de l'home quan serà examinat. L'obra del terrisser ha de superar la prova del forn: així serà provat l'home en el moment de donar comptes. El fruit de l'arbre demostra el bon conreu: així, quan l'home doni comptes, es veurà què tenia al cor. No facis l'elogi de ningú abans no hagi estat examinat: és llavors que l'home serà posat a prova.

▶ Salm responsorial (91)

R. És bo de lloar-vos, Senyor.

És bo de lloar l'Altíssim, / de cantar al vostre nom, Senyor, / de proclamar al matí el vostre amor / i de nit, la vostra fidelitat. R.

Els justos creixeran com les palmeres, / es faran grans com els cedres del Líban; / plantats a la casa del Senyor, / creixeran als atris del nostre Déu. R.

Encara donaran fruit a la vellesa, / continuaran plens d'ufana i de vigor, / per proclamar que el Senyor és recte, / que la meua Roca no coneix la injustícia. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 15,54-58)

Germans, quan això que es consumeix es revestirà d'allò que ja no es consumeix, quan aquesta existència mortal es revestirà d'aquella que és immortal, es complirà allò que diu l'Escriptura: «La victòria ha engolit la mort. Oh mort, on és la teva victòria? On és l'agulló que t'incitava?» L'agulló que incitava la mort és el pecat, i el vigor del pecat ve de la Llei. Però, donem gràcies a Déu: ell ens dona la victòria per Jesucrist, el nostre Senyor. Per tant, germans meus estimats, manteniu-vos fermes, incommovibles, sobre aquest fonament; prodigueu-vos cada dia en l'obra del Senyor, segurs que, en el Senyor, el vostre treball no serà en va.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 6,39-45)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles aquest proverbi: «¿Un cec seria capaç de guiar un altre cec? ¿No caurien tots dos dins un clot? No hi ha cap deixeble més instruït que el mestre; només un cop formats, els deixebles arriben a ser com el seu mestre. ¿Per què, doncs, veus l'estella dintre l'ull del teu germà, i no t'adones de la biga que tens dintre el teu ull? ¿Com li pots dir: "Germà, deixa'm, que et trauré aquesta estella de l'ull", si tu no veus la biga en el teu? Hipòcrita, treu-te primer la biga del teu ull, i llavors t'hi veuràs per poder treure l'estella de l'ull del teu germà. No hi ha cap arbre bo que doni fruits dolents, ni cap arbre dolent que doni fruits bons. Cada arbre es coneix pels seus fruits: ningú no cull figues dels cards ni raïms de les bardisses. L'home bo, del tresor de bondat que guarda en el cor, en treu a fora la bondat; però l'home dolent, del seu tresor de maldat, en treu el mal. Perquè la seva boca parla d'allò que es desborda del seu cor.»

▶ Lectura del libro del Eclesiàstic (Eclo 27,4-7)

Cuando se agita la criba, quedan los desechos; así, cuando la persona habla, se descubren sus defectos. El horno prueba las vasijas del alfarero, y la persona es probada en su conversación. El fruto revela el cultivo del árbol, así la palabra revela el corazón de la persona. No elogies a nadie antes de oírlo hablar, porque ahí es donde se prueba una persona.

▶ Salmo responsorial (91)

R. Es bueno darte gracias, Señor.

Es bueno dar gracias al Señor / y tocar para tu nombre, oh Altísimo; / proclamar por la mañana tu misericordia / y de noche tu fidelidad. R.

El justo crecerá como una palmera, / se alzarà como un cedro del Líbano: / plantado en la casa del Señor, / crecerá en los atrios de nuestro Dios. R.

En la vejez seguirá dando fruto / y estará lozano y frondoso, / para proclamar que el Señor es justo, / mi Roca, en quien no existe la maldad. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 15,54-58)

Hermanos: Cuando esto corruptible se vista de incorrupción, y esto mortal se vista de inmortalidad, entonces se cumplirá la palabra que está escrita: «La muerte ha sido absorbida en la victoria. ¿Dónde está, muerte, tu victoria? ¿Dónde está, muerte, tu aguijón?». El aguijón de la muerte es el pecado, y la fuerza del pecado, la ley. ¡Gracias a Dios, que nos da la victoria por medio de nuestro Señor Jesucristo! De modo que, hermanos míos queridos, manteneos firmes e incommovibles. Entregaos siempre sin reservas a la obra del Señor, convencidos de que vuestro esfuerzo no será vano en el Señor.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 6,39-45)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los discípulos una parábola: «¿Acaso puede un ciego guiar a otro ciego? ¿No está el discípulo sobre su maestro, si bien, cuando termine su aprendizaje, será como su maestro? ¿Por qué te fijas en la mota que tiene tu hermano en el ojo y no reparas en la viga que llevas en el tuyo? ¿Cómo puedes decirle a tu hermano: "Hermano, déjame que te saque la mota del ojo", sin fijarte en la viga que llevas en el tuyo? ¡Hipòcrita! Sácate primero la viga de tu ojo, y entonces verás claro para sacar la mota del ojo de tu hermano. Pues no hay árbol bueno que dé fruto malo, ni árbol malo que dé fruto bueno; por ello, cada árbol se conoce por su fruto; porque no se recogen higos de las zarzas, ni se vendimian racimos de los espinos. El hombre bueno, de la bondad que atesora en su corazón saca el bien, y el que es malo, de la maldad saca el mal; porque de lo que rebosa el corazón habla la boca.»